

Chương 196: Cảm Xúc Của Charlotte Đối Với Reinhardt

(Số từ: 2906)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

08:35 AM 21/04/2023

Charlotte sẽ cưới tôi.

Không chỉ Charlotte bị sốc trước câu nói thái quá đó, mà tôi cũng vậy.

“Này, cái quái gì vậy? Đột nhiên cậu đang nói những điều vô nghĩa gì vậy?”

Nghe tôi nói, Dettomolian nhìn tôi chăm chú.

“Tôi... chỉ đang nói với cậu những gì tôi thấy...”

“K-không, ý tôi là. Làm thế nào mà điều này thậm chí còn có ý nghĩa?”

“U-ừm... Yeah, cậu ấy nói đúng. Tôi không muốn nói như thế này, nhưng... tôi, ừm, là một phần của Hoàng tộc, phải không?”

Khuôn mặt của Charlotte trở nên trắng bệch khi cô ấy nói, và khóe miệng cô ấy đang giật giật. Cô ấy không muốn nói những điều như, 'Tôi là một phần của Hoàng tộc và Reinhardt chỉ là một thường dân, vậy làm sao chúng tôi có thể kết hôn được?', bởi vì chúng tôi đang ở Temple, nhưng cô ấy

không thể ngăn được vì anh đã dự đoán một cái gì đó rất buồn cười.

“Mọi người không biết... mọi thứ có thể xảy ra như thế nào...”

Vâng, điều đó có ý nghĩa. Không ai biết khi nào, ở đâu, cái gì và mọi thứ có thể xảy ra như thế nào.

Nhưng tôi vẫn nổi da gà chạy dọc sống lưng.

Tôi không thực sự chắc chắn, nhưng điều đó có nghĩa là sau này Charlotte sẽ phát hiện ra tôi là Valier? Vậy là anh ấy nói với tôi rằng sau đó tôi sẽ kết hôn với Charlotte hay gì đó vì mọi chuyện giữa chúng tôi trở nên tốt đẹp?

Không. Trước đó...

Điều đó không thực sự khiến Charlotte nghi ngờ rằng tôi là Valier sao? Nếu Charlotte bắt đầu nuôi dưỡng những nghi ngờ như vậy, việc cô ấy phát hiện ra danh tính thực sự của tôi sẽ không còn quá xa trong tương lai.

Đó sẽ là một vấn đề lớn.

Mọi thứ sẽ trở nên thực sự phức tạp nếu Charlotte đưa ra những kết luận kỳ lạ sau khi chỉ đơn giản là cố gắng xem vận mệnh của mình.

“Như tôi vừa nói với cậu... Tôi chỉ nói với cậu những gì tôi thấy...”

"Vâng! Thế thì cậu hiểu sai rồi! ahaha. Chà, tôi không nghi ngờ khả năng của cậu. mặc dù. Nó chỉ

không có ý nghĩa, phải không? Sự khác biệt về địa vị của chúng tôi lớn đến mức nào? Vâng. Đó sẽ là một vấn đề lớn. Đ-đặt sự khác biệt về địa vị của chúng tôi, đó là điều không bao giờ có thể xảy ra! Tất nhiên rồi!"

"Điều đó... Điều đó đúng, phải không? Vâng."

Charlotte gật đầu với vẻ mặt hoang mang.

"Đúng rồi. Điều gì đó vô lý như vậy không bao giờ có thể xảy ra."

Tôi phải cắt đứt mọi thứ trước khi Charlotte bắt đầu hiểu lầm tôi theo một cách kỳ lạ. Dettomolian đã nói rằng có khả năng thấu thị của anh ấy là sai.

"Thực vậy! Tôi... Tôi kết hôn với Reinhardt? Ha, th-thật lố bịch! Điều đó là không thể!"

"Ý tôi là, làm sao chuyện như thế lại có thể xảy ra? Vâng, không có cách nào, phải không?"

Charlotte và tôi giao tiếp bằng mắt vì cả hai chúng tôi đều phủ nhận rằng điều gì đó tương tự sẽ xảy ra trong tương lai.

Bằng cách nào đó...

Cuối cùng chúng tôi không thể nhìn thẳng vào nhau nữa.

* * *

Sau khi trở lại ký túc xá của Royal Class, Charlotte cởi bỏ đồng phục và tắm rửa sạch sẽ dưới vòi hoa sen.

Cô vừa định nhờ anh xem bói cho vui, lại bị anh phát hiện ra cô có một bí mật không thể nói cho ai biết. Lúc đó, sống lưng của cô đã tê liệt.

Dettomolian không biết đó là loại bí mật gì, nhưng cô đã đoán rằng mình nắm giữ một bí mật như vậy. Ma thuật là thứ đáng sợ; đó là một sức mạnh kỳ lạ - đó là những gì cô ấy nghĩ.

“Hả. Không đời nào.”

Tuy nhiên, những lời sau đó thật lố bịch.

Reinhardt và Charlotte sẽ kết hôn. Cô nghe xong liền ngây người ra, không hiểu anh đang nói cái gì nữa. Não cô ngừng hoạt động trong một giây và cô không biết mình nên nói gì với điều đó.

—Kết hôn với Reinhardt...

Nếu Charlotte phải đưa ra một ví dụ cho thứ gì đó có khả năng là 0%, thì đó chính là nó.

Vì có một khoảng cách lớn về địa vị của họ, nên rõ ràng họ sẽ phải đối mặt với sự phản đối từ Hoàng tộc, và đó sẽ là dấu chấm hết. Thậm chí hầu hết các đại quý tộc thậm chí còn không được coi là ứng cử viên cho vị trí hôn phu của cô. Nhưng một kẻ ăn xin, thậm chí không phải thường dân, thậm chí còn là thành viên của một tổ chức tội phạm, ngay cả khi anh ta vào được Temple, trở thành chồng của cô ấy?

Điều đó thật lố bịch.

Charlotte chưa bao giờ coi Reinhardt như một người bạn ngay từ đầu.

Cô không chắc đó có phải là cậu bé đó không. Nếu là người đó, cô có thể làm bất cứ chuyện gì, thậm chí đi ngược lại sự phản đối của Hoàng đế.

Ngay cả khi cô phải rời khỏi Hoàng tộc. Nếu đúng như vậy, cô không chắc lắm.

Nhưng Reinhardt?

Dettomolian trả lời đơn giản rằng mọi người sẽ không biết điều gì có thể xảy ra. Charlotte cũng biết điều đó. Không ai có thể nói những gì ai đó có thể sẽ làm.

Giống như một ngày cô ấy đột nhiên bị Ma Vương bắt cóc sau khi sống một cuộc sống hạnh phúc trong Hoàng Cung, nơi mọi thứ đều được chu cấp cho cô ấy, đó chỉ là cuộc sống của một con người.

Vì thế...

Người duy nhất biết tung tích của cậu bé đó là Pháp sư tên Elena.

Và Reinhardt là thứ gì đó giống như sợi dây liên kết giữa cô và cậu bé.

Điều gì sẽ xảy ra nếu điều gì đó cuối cùng xảy ra với anh ấy trong tương lai?

Reinhardt là người duy nhất Charlotte có thể hỏi ý kiến về cậu bé.

Nếu cuối cùng cô ấy dựa dẫm vào anh ấy quá nhiều, cuối cùng trở nên phụ thuộc vào Reinhardt...

Có thực sự là không thể sau đó?

Không ai biết điều gì có thể xảy ra.

Nó có thể không phải là không thể như cô nghĩ. Charlotte có thể chắc chắn rằng cô ấy không thể yêu Reinhardt không?

“Cái gì... Tôi thậm chí đang nghĩ cái gì vậy...?”

Khi cô ấy đang làm một nhiệm vụ, cô ấy sẽ luôn nghĩ đến tình huống xấu nhất trước tiên, vì vậy cô ấy cũng giống như vậy ngay lúc đó. Cô ấy đang nghĩ về những gì có thể xảy ra nếu có chuyện gì đó xảy ra với cậu bé mà cô ấy có thể tìm kiếm sự an ủi ở Reinhardt.

Điều đó thật quá thô lỗ với cậu bé và Reinhardt.

Nó là điều không thể. Cô không nghi ngờ khả năng của Dettomolian, nhưng không có lý do gì để cô bị lung lay bởi lời nói của anh ta. Dettomolian không nói rằng anh ấy có thể tự giải thích mọi thứ sai sao?

Và đúng là cô ấy nghĩ như vậy, còn Reinhardt thì sao?

Phản ứng của Reinhardt cũng cho thấy rằng anh ấy nghĩ đó là điều hoàn toàn không thể.

Reinhardt kịch liệt phủ nhận. Với cường độ lớn là tốt.

KHÔNG.

Charlotte cảm thấy khá kỳ lạ khi nghĩ về điều đó.

Không, Reinhardt đã nói gì nữa?

'...Bạn đang nói ra thứ vớ vẩn gì vậy?'

Reinhardt đã đúng, đó là điều vô nghĩa. Anh ấy đã phủ nhận nó rất kịch liệt, thậm chí còn có vẻ hơi tức giận.

Reinhardt có phải đi xa đến thế không?

Có gì để không hài lòng về việc kết hôn với tôi?

Mặc dù chúng ta đang sống bất kể địa vị thực sự của mình vì đang ở Temple, nhưng tôi là Công chúa cao quý chỉ đứng sau Hoàng đế trên lục địa.

Charlotte khá tự hào khi nói rằng mình không thiếu trí tuệ, sức mạnh tài chính hay tài năng.

Tính cách của cô ấy... khá tốt, nếu cô ấy phải tự nói như vậy.

Nhưng gã hạ đẳng đó nghĩ mình là ai chứ?

Kiểu con trai mà cô ấy thậm chí sẽ không thèm liếc nhìn ngay cả khi anh ta quỳ xuống và cầu xin?

Reinhardt đã dám nói gì?

Reinhardt có tính cách của một tên cận bã bản thủ, địa vị thấp kém và có rất nhiều tin đồn xấu về cuộc sống riêng tư của anh ta nổi khắp khuôn viên

trường. Điều tốt duy nhất về Reinhardt là khuôn mặt của anh ấy.

Nó thật điên rồ.

Charlotte kết hôn với loại chàng trai đó?

Thật lố bịch.

Tuy nhiên, nếu Charlotte nghiêm túc nghĩ về điều đó, Reinhardt không nhất thiết phải như vậy.

Đúng là anh ta có tính cách khá bần thủ và hành động khá bạo lực, nhưng cuối cùng, Reinhardt đã giúp cô giữ bí mật tốt như anh ta đã làm. Reinhardt có thể thân thiết với Bertus, nhưng anh ấy cũng không ngần ngại thân thiện với cô.

Charlotte biết rằng những tin đồn về cuộc sống riêng tư của Reinhardt chỉ là sự hiểu lầm của mọi người và những lời đàm tiếu đơn giản.

Anh ấy can đảm, táo bạo và khá giỏi. Thay vì chỉ có kỹ năng, không có nhiều người trong lớp của họ có thể so sánh với Reinhardt.

Nếu Charlotte nghĩ về điều đó...

Nếu Charlotte nghĩ về điều đó thực sự, thực sự nhiều...

Đặt địa vị của Reinhardt sang một bên, anh ấy có thể được đánh giá là một chàng trai tuyệt vời.

Khi nghĩ về điều đó, Charlotte phải thừa nhận điều đó.

Đúng là cô chỉ chú ý đến anh vì cậu bé và cô không nghĩ nhiều về Reinhardt.

Tuy nhiên, những lời nhận xét đột ngột của Dettomolian đã khiến Charlotte không ngừng nghĩ về Reinhardt, khiến cô cảm thấy hơi kỳ lạ.

"...Lố bịch."

Tuy nhiên, cuối cùng, Charlotte đã nổi điên lên vì Reinhardt đã từ chối cô ấy một cách quyết liệt đến mức cô ấy đã đâm vào tường phòng tắm của mình.

*Cạch! Cạch!

Tất nhiên, cô ấy không thể tạo ra âm thanh lớn với cơ thể yếu ớt của mình, vì vậy Charlotte chỉ nhẹ nhàng đâm ra ngoài.

Ngay cả khi Charlotte trao thân cho Reinhardt, anh ấy sẽ không có được cô I.

Ngay cả khi Charlotte thực sự thích Reinhardt, cô I sẽ bị anh ấy từ chối. Cái gì? Làm thế nào điều đó thậm chí có thể xảy ra?

Ngay lúc đó, Charlotte không thể làm gì được, nhưng nếu cô trở thành Nữ Hoàng, sẽ không có ai, kể cả Hoàng tộc, có thể phản đối quyết định của cô hay gì đó.

Nhưng Reinhardt không thích điều gì ở Charlotte? Không phải anh ấy tiêu chuẩn quá I cao sao?

Charlotte buồn bã khi nhìn vào gương trong khi cô đang bị ướt sũng bởi nước từ vòi hoa sen.

Cô nhìn thấy mình trong gương.

Charlotte tức giận nhìn chằm chằm vào gương, nghĩ về lý do duy nhất khiến Reinhardt có thể từ chối cô đến vậy.

'Tôi... không hấp dẫn sao?'

Cô chỉ ngây người nhìn chằm chằm vào hình ảnh phản chiếu của chính mình.

Đó là lúc Charlotte chợt nhận ra rằng cô sẽ không thể nhìn nhận bản thân dưới ánh sáng khách quan.

Không có thời gian để sắp xếp những suy nghĩ của mình, tôi nhanh chóng rời đi vào tối thứ Hai.

Tôi cảm thấy cần phải nói với người của mình về chuyện xảy ra với Thánh kiếm Tiamata.

Nhưng nghiêm túc mà nói, tôi vẫn khá bối rối trước những lời của Dettomolian.

Charlotte và tôi sẽ kết hôn?

Đương nhiên, cũng có khả năng là Dettomolian hiểu sai, cho nên cũng không có nghĩa là tuyệt đối sẽ xảy ra.

Tuy nhiên, nếu đó là sự thật, tại sao lại xảy ra chuyện như vậy?

Cô ấy sẽ phát hiện ra tôi là Valier và tha thứ cho cách tôi hành động cuối cùng. Đó có phải là cách nó sẽ xảy ra?

Tuy nhiên, địa vị của tôi về cơ bản là hoàn toàn không phù hợp với Hoàng tộc. Tôi chỉ có thể đứng vững vì tôi là một sinh viên của Temple. Giả sử Charlotte trở thành Nữ Hoàng, rất có thể cô ấy sẽ không muốn lấy tôi. Tất nhiên, sẽ là một câu chuyện khác nếu Charlotte sử dụng quyền lực đế quốc của mình để ép cưới bất chấp sự phản đối lên tiếng.

Hoặc Charlotte có thể thua trong cuộc tranh giành ngai vàng, bỏ trốn đi đâu đó và bằng mọi cách sẽ cưới tôi—mọi chuyện cũng có thể thành ra như vậy.

Đương nhiên, nếu như Dettomolian nhìn thấy thật sự xảy ra chuyện, quá trình tuy rằng không biết, nhưng kết quả chỉ có một...

Charlotte và tôi sẽ an toàn sống sót qua sự cố Cánh cổng. Điều đó có nghĩa là tôi sẽ đạt được một kết thúc nhất định, nói cách khác, hôn nhân.

Nếu những lời của Dettomolian là đúng, thì điều quan trọng không phải là khả năng kết hôn, mà là việc chúng tôi sẽ sống sót.

Tất cả những suy nghĩ cao cả đó khiến tâm trí tôi cảm thấy khá phức tạp.

Và...

Cảm giác khá kỳ lạ khi đột nhiên nghĩ tại sao nó lại xảy ra nếu nó thực sự diễn ra và kết quả sẽ ra sao, ngoài một số loại hy vọng cá nhân.

Tôi thậm chí còn không nghĩ đến việc mình có thích cô ấy hay không.

Khi tôi bước ra khỏi Temple và đi xuống phố, một ý nghĩ chợt lóe lên trong tôi.

—Tôi bị ám ảnh bởi suy luận nhân quả vô căn cứ đó đến nỗi tôi cảm thấy như có thứ gì đó quan trọng trong tôi đang dần biến mất.

* * *

"Nó ở đây?"

"Vâng, thưa Điện hạ."

Tôi vừa mới đến nơi ở mới của Eleris.

Nó ở gần khu mua sắm của Aligar. Eleris đã mua một tầng bán hầm, đúng như mơ ước của cô ấy, và ngay lập tức chuyển đến đó.

Vẻ mặt của cô ấy cho thấy cô ấy thích nó đến mức nào.

...Trời ẩm ướt, nhưng Eleris có vẻ thích nó. Con ma cà rồng đã sử dụng cơn đau do ánh nắng ban mai gây ra như một lời báo thức lúc trước chắc chắn trông còn hơn cả đáng thương. Điều đó chắc chắn sẽ không xảy ra ở đó.

Cô ấy dường như đã tìm thấy một căn hộ tốt.

Không có hàng xóm phiền phức, và vì tầng trên là trung tâm mua sắm chứ không phải khu dân cư, nên nó sẽ vắng bóng người vào ban đêm. Sự chuẩn bị của Eleris rất tỉ mỉ, vì vậy cô ấy đã xoay sở để có được một căn phòng ở một nơi kỳ lạ và khá ít dân cư, vì vậy thỉnh thoảng tôi có thể đến thăm.

Thấy Eleris hạnh phúc với căn hộ mới của cô ấy khiến tôi cũng cảm thấy hơi vui.

Tuy nhiên, trong hoàn cảnh bình thường, nơi đó không phải là nơi mọi người thường muốn sống.

Trước hết, tôi không biết có phải vì có quá ít đồ gia dụng trong đó không, nhưng nó giống như một ngôi nhà ma ám.

“Nó cần dọn dẹp một chút, nhưng thần sẽ làm từng chút một. Thần cũng muốn có một số đồ trang trí lần này.”

Bầu không khí của căn hộ ảm thấp và ảm đạm đó và Eleris, người đang cân nhắc xem cô ấy nên trang trí ngôi nhà mới của mình như thế nào, hoàn toàn không phù hợp.

‘...Cô ấy sẽ sử dụng đồ trang trí bình thường, phải không? Cô ấy sẽ không đặt một chiếc quan tài trong đó, phải không?’

“Nhân tiện, điều gì đã đưa ngài đến đây?”

“À, về chuyện đó.”

Thật nguy hiểm khi đến thăm cô ấy thường xuyên chỉ vì tôi cảm thấy buồn chán, vì vậy tôi sẽ không đi mà không có lý do trừ khi là để chuyển thư cho Charlotte hay gì đó.

“Cô có nhớ thanh kiếm từ Darklands không?”

“...Vâng, Temple có tìm ra nó là gì không?”

“Ờ, Ừm... mặc dù không phải Temple thực sự đã phát hiện ra.”

Thật khó để cho cô ấy thấy.

“Hóa ra nó là Thánh kiếm Tiamata.”

“...Cái gì?”

Eleris, rõ ràng, không thể hiểu những gì tôi đang nói với cô ấy.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading